

Abstrakt

V raných fázích evropské integrace byl umožněn pobyt v jiné členské zemi nejen ekonomicky aktivním občanům z členských států, ale též jejich rodinným příslušníkům, kteří je doprovází. Unijní zákonodárce si totiž již tehdy dobře uvědomoval sílu rodinných vazeb a riziko, že by ekonomicky aktivní občané mohli být odrazeni od pohybu do jiného členského státu, pokud by je nemohli následovat jejich rodinní příslušníci. V průběhu desetiletí došlo k vytvoření statusu unijních občanů a posílení jak jejich právního postavení v oblasti volného pohybu, tak postavení jejich rodinných příslušníků. Tato diplomová práce si klade za cíl analyzovat aktuální otázky spojené s právním postavením rodinných příslušníků unijních občanů v evropském právu a poskytnout komparaci těchto práv s právy státních příslušníků třetích států a s právy unijních občanů samotných.

Tato práce nejdříve přibližuje vývoj institutu občanství Unie a práva volného pohybu celkově a soustředí se na jeho věcnou, teritoriální a osobní působnost. Dále je vysvětleno, jak je rodinný příslušník v sekundárním právu EU definován, a jsou naznačeny rozdíly mezi definicí rodinného příslušníka ve směrnici 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států a ve směrnici 2003/86/ES o slučování rodin. V neposlední řadě práce detailně zkoumá a porovnává konkrétní práva (např. právo vstupu a pobytu na území hostitelského členského státu, prostředky právní ochrany před vyhoštěním) vyplývající z právního postavení rodinného příslušníka unijního občana na straně jedné a ze statusu státního příslušníka třetí země usilujícího o sloučení rodiny na straně druhé.

Tato práce se pak mimo jiné snaží navrhnout budoucí vylepšení unijní úpravy v této oblasti.